

'Zien, met blinde ogen'

‘Verhaal halen’ in de boskant
Iedere vrijdag van 12.30 -12.55u (m.u.v. juli en augustus)

Zie voor actuele info: www.deboskant.nl

de boskant
RK SPIRITUEEL CENTRUM

Fluwelen Burgwal 45 den Haag
Corr: Korte Koediefstraat 25, 2511 CE Den Haag
info@deboskant.nl 070 3614180

Overweging ‘Verhaal halen’
7 december 2012

Toon Groenewegen

Verhaal halen naar aanleiding van Matteus 9,27-31

ZIEN, MET BLINDE OGEN...

Inleiding: ik hoorde vanmorgen dat meer dan een miljoen huishoudens in Nederland in financiële problemen verkeert. Ik las dat de aanvragen bij de Voedselbank in Den Haag stijgen met meer dan honderd per maand. De Schuldhulpverlening kan de aanvragen maar nauwelijks aan. Het aantal mensen met psychische problemen neemt verder toe. Daarnaast blijkt telkens dat mensen die geacht worden de belangen van anderen te behartigen, zichzelf verrijken. We redden het kennelijk niet met elkaar De maakbare wereld ligt ver achter ons. We zullen het licht van elders moeten krijgen.

De twee mannen uit het Evangelie vermelden niet eens wat ze willen vragen. Ze hebben geen toekomst, geen uitzicht. Ze hebben alleen maar geroepen: heb medelijden. Hij zal wel weten dat we op zoek zijn naar licht.

We zijn begonnen met de voorbereiding op Kerst. Ik denk dan aan de wijzen uit het oosten, die, wonderlijk genoeg, in het westen hun heil zoeken. Ze hebben een droom. Een visioen dat er licht zal zijn, dat er eindelijk gerechtigheid zal komen, dat recht zal worden gedaan, dat er een echte koning op zal staan die hart heeft voor zijn mensen, die staat voor zijn volk, die uit is op hun welzijn. Hiervan hebben zij gedroomd, dat was het visioen en daar geloven ze in en dat willen ze gaan zien.

Ze volgen hun hart en dat is een groot avontuur; het is blind vertrouwen. Ze gaan op weg zonder te kunnen zien waar ze uit zullen komen. Wij, zoveel jaren later: bereiden wij ons voor op een cultureel feest of maken wij ons open voor die nog steeds geldende boodschap: Ik zal voor jullie licht zijn?: Een liefdevolle God die medelijden heeft met zijn mensen, die trouw blijft tot in eeuwigheid en voor hen uit blijft gaan als de lichtende toekomst. Dat dat licht niet altijd even helder is, niet scherp genoeg voor ons, en dat wij niet weten hoe de toekomst eruit gaat zien, is duidelijk.

Met andere woorden: durven wij opnieuw in blind vertrouwen te luisteren naar die boodschap en durven wij te verwachten dat het

dag wordt terwijl het nog nacht is. Wat verwachten wij dan eigenlijk van dat licht?

Het zijn niet de dingen die binnen ons bereik liggen, zoals cadeautjes die je krijgt, maar die je zelf ook zou kunnen kopen. Het is niet de noodzakelijke hulp die we aan elkaar geven om gezond te kunnen leven in deze wereld.

Het is zelfs niet de liefde, de hartelijkheid en steun die we aan elkaar kunnen geven en ook daadwerkelijk geven. Wat wij verwachten ligt niet binnen ons bereik, is groter dan wijzelf, en dat zal ons moeten worden gegeven.

Even terug naar onze twee blinden. Ik vind het symbolisch, dat ze met z'n tweeën naar Jezus toe komen. Ze hebben de steun van elkaar bitter hard nodig, samen gaan ze naar Jezus en vragen: heb medelijden met ons. Ik denk aan het woord van Jezus: waar twee of drie in mijn naam bijeen zijn...

We steunen elkaar in het geloof dat het dag wordt, ook als de ster niet altijd helder is en we in het duister tasten en bidden: heb medelijden met ons.